

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง ผลการส่งเสริมวินัยในตนเองผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวทางมอนเตสซอรี ชั้นอนุบาลปีที่ 1 ศูนย์พัฒนานักเรียนเล็กสองภาษา บ้านนักเรียนดี จังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลการส่งเสริมวินัยในตนเองผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวทางมอนเตสซอรี และเพื่อศึกษาเปรียบเทียบความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ก่อนและหลังการใช้แผนการจัดประสบการณ์ส่งเสริมวินัยในตนเองตามแนวทางของมอนเตสซอรีสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 ศูนย์พัฒนานักเรียนเล็กสองภาษา บ้านนักเรียนดี กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสองภาษา บ้านเด็กดี จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 23 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แผนการจัดประสบการณ์ส่งเสริมวินัยในตนเองตามแนวทางมอนเตสซอรี ชั้นอนุบาลปีที่ 1 จำนวน 8 แผน แบบทดสอบวัดพฤติกรรมความมีวินัยในตนเอง ชั้นอนุบาลปีที่ 1 (Pre-test และ Post-test) แบบสังเกตพฤติกรรมความมีวินัยในตนเอง 3 ด้าน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าร้อยละ การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ใช้สถิติ (t-test แบบ Dependent)

สรุปผลการวิจัย

1. นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 มีวินัยในตนเองในระดับมาก โดยมีคะแนนพฤติกรรมความมีวินัยในตัวเอง คิดเป็นร้อยละ 98.55 หลังการส่งเสริมความมีวินัยในตนเองผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทางมอนเตสซอรี
2. นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 ที่ได้รับการส่งเสริมวินัยในตนเองผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทางมอนเตสซอรี มีวินัยในตนเองสูงกว่าก่อนได้รับการจัดประสบการณ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

มีรายละเอียดเพิ่มเติมดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการส่งเสริมวินัยในตนเองผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวทาง มอน เดสซอร์ ขั้นอนุบาลปีที่ 1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสองภาษา บ้านเด็กดี จังหวัดเชียงใหม่

1. ความสามารถในการควบคุมตัวเอง

คะแนนเฉลี่ยด้านความสามารถในการควบคุมตัวเองของนักเรียน เท่ากับ 88.62 จากคะแนนเต็ม 90 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 98.47 หรือคิดเป็นคะแนนเฉลี่ยรายครั้งของการประเมินพฤติกรรม เท่ากับ 2.95 คะแนน จากคะแนนเต็ม 3 คะแนน/ครั้ง (จำนวน 30 ครั้ง) แปลผลได้ว่า นักเรียนมีคะแนนพฤติกรรมความมีวินัยในตัวเอง ด้านความสามารถในการควบคุมตัวเองในระดับมาก มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.16 แสดงว่านักเรียนมีพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความมีวินัยในตัวเอง ด้านความสามารถในการควบคุมตัวเอง ที่สม่ำเสมอหรือใกล้เคียงกัน จึงได้รับคะแนนประเมินใกล้เคียงกันทุกครั้ง ทำให้มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานน้อย

ทั้งนี้ นักเรียนได้รับคะแนนประเมินจากแผนการจัดประสบการณ์ส่งเสริมวินัยในตนเองตามแนวทางของมอนเตสซอร์ ขั้นอนุบาลปีที่ 1 ด้านความสามารถในการควบคุมตัวเอง ทั้ง 3 แผน คือ แผนที่ 2 รอบเท้าของเด็กดี แผนที่ 3 รูปสัตว์สัญลักษณ์ประจำตัวของเด็กดี และแผนที่ 4 ฝ้าน้อยของเด็กดี ในระดับดี มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 88.91, 88.35 และ 88.61 คะแนน ตามลำดับ จากคะแนนเต็ม 90 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 98.79, 98.17 และ 98.46 ตามลำดับ

2. การเชื่อฟังและทำตามคำสั่ง

คะแนนเฉลี่ยด้านการเชื่อฟังและทำตามคำสั่ง เท่ากับ 89.05 จากคะแนนเต็ม 90 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 98.94 หรือคิดเป็นคะแนนเฉลี่ยรายครั้งของการประเมินพฤติกรรม เท่ากับ 2.97 คะแนน จากคะแนนเต็ม 3 คะแนน/ครั้ง (จำนวน 30 ครั้ง) แปลผลได้ว่านักเรียนมีคะแนนพฤติกรรมความมีวินัยในตัวเอง ด้านการเชื่อฟังและทำตามคำสั่งในระดับมาก มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.12 แสดงว่านักเรียนมีพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความมีวินัยในตัวเอง ด้านการเชื่อฟังและทำตามคำสั่ง ที่สม่ำเสมอหรือใกล้เคียงกัน จึงได้รับคะแนนประเมินใกล้เคียงกันทุกครั้ง ทำให้มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานน้อย

ทั้งนี้ นักเรียนได้รับคะแนนประเมินจากแผนการจัดประสบการณ์ส่งเสริมวินัยในตนเองตามแนวทางของมอนเตสซอร์ ขั้นอนุบาลปีที่ 1 ด้านการเชื่อฟังและทำตามคำสั่ง ทั้ง 3 แผน คือ แผนที่ 1 กระจกของเด็กดี แผนที่ 5 เด็กดีป้ายมหาสนุก และแผนที่ 6 เรือน้อยของเด็กดี ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 89.17, 89.26 และ 88.48 คะแนน ตามลำดับ จากคะแนนเต็ม 90 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 99.08, 99.18 และ 98.31 ตามลำดับ

3. ความสามารถในการดูแลตนเอง

คะแนนเฉลี่ยด้านความสามารถในการดูแลตนเอง เท่ากับ 89.04 จากคะแนนเต็ม 90 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 98.93 หรือคิดเป็นคะแนนเฉลี่ยรายครั้งของการประเมินพฤติกรรม เท่ากับ 2.97 คะแนน จากคะแนนเต็ม 3 คะแนน/ครั้ง (จำนวน 30 ครั้ง) แปลผลได้ว่านักเรียนมีคะแนนพฤติกรรมความมีวินัยในตัวเอง ด้านความสามารถในการดูแลตนเอง ในระดับมาก มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.23 แสดงว่านักเรียนมีพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความมีวินัยในตัวเอง ด้านความสามารถในการดูแลตนเอง ที่สม่ำเสมอหรือใกล้เคียงกัน จึงได้รับคะแนนประเมินใกล้เคียงกันทุกครั้ง ทำให้มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานน้อย

ทั้งนี้ นักเรียนได้รับคะแนนประเมินจากแผนการจัดประสบการณ์ส่งเสริมวินัยในตนเองตามแนวทางของมอนเตสซอรี ชั้นอนุบาลปีที่ 1 ด้านความสามารถในการดูแลตนเอง ทั้ง 2 แผน คือ แผนแผนที่ 7 สิ่งๆ เด็กดีเข้าแถว และแผนที่ 8 เด็กดีตื่นนอน ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 89.17 และ 88.91 คะแนน ตามลำดับ จากคะแนนเต็ม 90 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 99.08 และ 98.79 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความมีวินัยในตนเองของนักเรียน (ก่อน – หลัง) จากการใช้แผนการจัดประสบการณ์ส่งเสริมวินัยในตนเองตามแนวทางของมอนเตสซอรี ชั้นอนุบาลปีที่ 1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสองภาษา บ้านเด็กดี

ผลการประเมินพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองก่อนและหลังเรียน

ก่อนการจัดประสบการณ์ตามแผนการจัดประสบการณ์ส่งเสริมวินัยในตนเองตามแนวทางของมอนเตสซอรี ชั้นอนุบาลปีที่ 1 นักเรียนทำคะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบวัดพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองชั้นอนุบาลปีที่ 1 ได้เท่ากับ 4.09 คะแนน จากคะแนนเต็ม 9 คะแนน หรือคิดเป็นร้อยละ 45.41 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.23

หลังการจัดประสบการณ์ตามแผนการจัดประสบการณ์ส่งเสริมวินัยในตนเองตามแนวทางของมอนเตสซอรี ชั้นอนุบาลปีที่ 1 นักเรียนทำคะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบวัดพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองชั้นอนุบาลปีที่ 1 ได้เท่ากับ 8.87 คะแนน จากคะแนนเต็ม 9 คะแนน หรือคิดเป็นร้อยละ 98.55 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.34

ทั้งนี้หลังการจัดประสบการณ์ตามแผนการจัดประสบการณ์ส่งเสริมวินัยในตนเองตามแนวทางของมอนเตสซอรี ชั้นอนุบาลปีที่ 1 นักเรียนทำคะแนนจากแบบทดสอบวัดพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองชั้นอนุบาลปีที่ 1 ได้สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 3 พฤติกรรมความมีวินัย ก่อนเรียน และหลังเรียน ของนักเรียนที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเสริมสร้างวินัยในตนเองตามแนวทางมอนเตสซอรี ชั้นอนุบาล ปีที่ 1

พฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 ก่อนเรียนนักเรียนมีพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองอยู่ในระดับต่ำทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านความสามารถในการควบคุมตนเอง ด้านการเชื่อฟังและทำตามคำสั่ง และด้านความสามารถในการดูแลตนเอง โดยด้านที่มีคะแนนต่ำที่สุดคือด้านการเชื่อฟังและทำตามคำสั่ง โดยที่นักเรียนหญิงมีคะแนนโดยรวมอยู่ในระดับดีกว่านักเรียนชาย

พฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 หลังเรียน นักเรียนมีพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองอยู่ในระดับมากทั้ง 3 ด้าน ด้าน คือ ด้านความสามารถในการควบคุมตนเอง ด้านการเชื่อฟังและทำตามคำสั่ง และด้านความสามารถในการดูแลตนเอง โดยด้านที่มีคะแนนสูงที่สุดเป็นลำดับดังนี้คือด้านความสามารถในการควบคุมตนเอง ด้านการเชื่อฟังและทำตามคำสั่ง และด้านความสามารถในการดูแลตนเอง

อภิปรายผล

ผลการเปรียบเทียบความมีวินัยในตนเองของนักเรียนก่อนได้รับการจัดประสบการณ์การส่งเสริมวินัยในตนเองตามแนวทางของมอนเตสซอรี ชั้นอนุบาลปีที่ 1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสองภาษา บ้านเด็กดี นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยที่ 4.09 คะแนนจากคะแนนเต็ม 9 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับที่ค่อนข้างต่ำแสดงว่านักเรียนยังขาดความรู้ความเข้าใจในการให้ความสำคัญต่อการมีวินัยในตนเองและการที่นักเรียนยังไม่เห็นคุณค่าในการมีวินัยต่อตนเอง มีคะแนนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 2.23 แสดงว่ามีการกระจายของพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของนักเรียนค่อนข้างมากสังเกตได้จากคะแนนของนักเรียนหญิงจะสูงกว่านักเรียนชายอันเนื่องมาจากลักษณะนิสัยที่ผู้หญิงมักจะเรียบร้อยกว่าผู้ชาย และขึ้นอยู่กับลักษณะการเลี้ยงดูที่มาจากบ้านด้วยว่ามีการปลูกฝังการสร้างวินัยมากน้อยเพียงใด

ผลการเปรียบเทียบความมีวินัยในตนเองของนักเรียนหลังได้รับการจัดประสบการณ์การส่งเสริมวินัยในตนเองตามแนวทางของมอนเตสซอรี ชั้นอนุบาลปีที่ 1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสองภาษา บ้านเด็กดี นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยที่ 8.87 คะแนนจากคะแนนเต็ม 9 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับที่สูงมากมีเพียงนักเรียนบางคนเท่านั้นที่ยังมีความสับสนอยู่บ้างในการทำแบบทดสอบ นักเรียนชายมีผลของการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้านวินัยมากที่สุด มีคะแนนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.34 แสดงว่ามีการกระจายของพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของนักเรียนน้อย บ่งบอกถึงการมีวินัยของตนเอง

ของนักเรียนทั้งหมดเกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัดด้วยเหตุนี้ จึงสามารถอภิปรายผลได้ว่า

1. หลังการส่งเสริมวินัยในตนเองผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวทางมอนเตสซอรี ชั้นอนุบาลปีที่ 1 ศูนย์พัฒนานักเรียนเล็กสองภาษา บ้านนักเรียนดี จังหวัดเชียงใหม่ นักเรียนมีวินัยในตนเองในระดับที่มาก ได้คะแนนพฤติกรรมความมีวินัยในตัวเองเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 98.78 ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 ศูนย์พัฒนานักเรียนเล็กสองภาษา บ้านนักเรียนดี จังหวัดเชียงใหม่ได้รับการส่งเสริมวินัยในตนเองผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวทางมอนเตสซอรีจากการที่ผู้ศึกษาได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ในภาพรวมตามแนวทางของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2546: 40) และจิรศักดิ์ สุภา (2549: 12) ที่แนะนำให้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับพัฒนาการ อายุ และวุฒิภาวะ เพื่อให้ นักเรียนทุกคนได้พัฒนาเต็มศักยภาพ จัดสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ให้เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ มีบรรยากาศที่อบอุ่น เพื่อให้ นักเรียนมีความสุข และรู้สึกปลอดภัย มีกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อให้ นักเรียนได้มีประสบการณ์ กล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมลักษณะนิสัยที่ดี สร้างเสริมทักษะการใช้ชีวิตประจำวัน และเน้นนักเรียนเป็นสำคัญ

อีกปัจจัยหนึ่งที่สำคัญที่ช่วยให้ผลการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนมีประสิทธิภาพเนื่องมาจากผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อสร้างวินัยในตนเองตามแนวทางมอนเตสซอรี โดยเลือกให้นักเรียนที่จะทำกิจกรรมในหมวดชีวิตประจำวันซึ่งเป็นกิจกรรมที่นักเรียนสามารถลงมือปฏิบัติได้ง่ายสามารถทำได้ด้วยตนเองหลังจากที่ได้รับการแนะนำคาบครจากการทำกิจกรรมในชั้นเรียนและเป็นจุดเริ่มต้นในการส่งเสริมวินัยในด้านอื่น ๆ ในอนาคต ตามที่ประวัญ กิตตินันต์ (2534: 47 - 60) ได้ให้แนวทางไว้ คือ ต้องให้เสรีภาพกับนักเรียน ให้ได้เรียนรู้ด้วยตนเอง ได้เคลื่อนไหว เล่น ทำงาน ได้ลองผิดลองถูก ได้ฝึกความมีวินัยในตนเองในกิจกรรมต่างๆ ที่นักเรียนได้ทำ ตั้งแต่เรื่องเล็กน้อยในชีวิตประจำวัน เช่น การเข้าแถว การแบ่งปัน และการรอคอย เป็นต้น โดยครูได้เตรียมสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการเรียนรู้ และการฝึกวินัยในตนเองให้กับนักเรียน เพื่อให้ นักเรียนค่อยๆ ซึมซับ และเกิดความมีวินัยในตนเองขึ้น เพราะนักเรียนได้ฝึกปฏิบัติเป็นประจำทุกวันจนเกิดเป็นนิสัยตามแนวทางของจิระพันธุ์ พูลพัฒน์ และคำแก้ว ไกรสรพงษ์ (2544: 9 - 10) โดยการฝึกนั้นจะต้องให้อิสระสภาพภายใต้ขอบเขตที่ชัดเจน ให้โอกาส ให้ทางเลือก ให้ความรัก ใช้ระยะเวลาในการฝึกอย่างเพียงพอ และครูต้องส่งเสริม หรือให้พลังในทางบวกแก่นักเรียน มีความเที่ยงตรงในการปฏิบัติ จึงจะสร้างวินัยในตนเองให้เกิดขึ้นได้ตามแนวทางของบุญชู อังสวัสดิ์ (2554: <http://www.oknation.net/blog/print.php?id=823701>. 12 มีนาคม 2557) ประกอบกับผู้ศึกษาได้นำแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมวินัยในตนเองของกุลยา ตันติผลาชีวะ (2542: 60 - 65)

มาใช้ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วย คือ ครูต้องไม่ละเลยการสร้างวินัยในเรื่องเล็กๆ น้อยๆ เช่น การตรงต่อเวลา การเก็บของเล่นเข้าที่เดิมให้เรียบร้อย สนับสนุนให้นักเรียนได้ทำงานร่วมกัน เพื่อเรียนรู้ที่จะยอมรับความคิดเห็นของเพื่อน ยอมรับในผลงาน หรือการกระทำของตนเอง ให้รู้จักอดทนรอคอย และมีความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะทำงานให้สำเร็จ ครูต้องส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักช่วยเหลือตนเอง และมีวินัยในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันง่ายๆ เช่น เข้าแถวเพื่อรอทำกิจกรรมที่ต้องปฏิบัติพร้อมกัน เก็บของเข้าที่ ดูแลรักษาสິงของเครื่องใช้ของตนเอง ยอมรับข้อติกลง และทำตามข้อตกลง มีการมอบหมายงาน หรือกิจกรรมในห้องเรียนเล็กๆ น้อยๆ เพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้สึกภาคภูมิใจในความสามารถของตน รู้จักสิทธิหน้าที่ของตนเอง ไม่บังคับข่มขู่ให้นักเรียนทำตามกฎ หรือสิ่งที่ครูต้องการ ไม่ตี หรือใช้คำพูดที่ทำให้นักเรียนเสียใจ ตลอดจนต้องยกย่องชมเชยนักเรียนทันทีที่ทำได้ อีกทั้งผู้ศึกษาได้ทำการจดบันทึก และประเมินพฤติกรรมของนักเรียนไว้ทุกวันอย่างต่อเนื่อง เพื่อติดตามความก้าวหน้า หรือปัญหาของนักเรียนเป็นรายบุคคล อันเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงพฤติกรรมครั้งต่อไป โดยการประเมินพฤติกรรมนั้นจะทำการสังเกตระหว่างวัน โดยไม่ให้นักเรียนรู้ตัวว่าถูกประเมินอยู่ เพราะนักเรียนจะไม่แสดงพฤติกรรมที่ไม่ดีหากรู้ว่ามีคนสังเกตอยู่ตามแนวทางของกมล แสงทองศรีกมล (2550: 71-73)

2. หลังการส่งเสริมวินัยในตนเองผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวทางมอนเตสซอรี ชั้นอนุบาลปีที่ 1 ศูนย์พัฒนานักเรียนเล็กสองภาษา บ้านนักเรียนดี จังหวัดเชียงใหม่ นักเรียนมีวินัยในตนเองสูงกว่าก่อนได้รับการจัดประสบการณ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 อภิปรายได้ว่าก่อนที่จะจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนมีพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองอยู่ในระดับต่ำในเกือบทุกคนในห้อง ซึ่งหลังจากที่นักเรียนได้เรียนรู้ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมวินัยในตนเองแล้ว โดยใช้เวลาทั้งหมด 6 สัปดาห์ ปรากฏว่านักเรียนทุกคนมีระดับความมีวินัยในตนเองสูงขึ้นอย่างเห็นได้ชัดในทุกด้าน ซึ่งสอดคล้องกับ บุษพา เรืองรอง (2556: 12 - 13) ระบุไว้ คือ การสอนแบบมอนเตสซอรีช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-education / Auto-education) สามารถนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ดีเพราะหลักสูตรมอนเตสซอรีออกแบบโดยการเลียนแบบชีวิตจริง นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยความสุข เพราะเป็นจัดการเล่นปนเรียน สอดคล้องกับธรรมชาติการเรียนรู้ของนักเรียน เป็นการเรียนรู้ที่ทุกคนมุ่งทำกิจกรรมของตนเองให้เสร็จ ไม่มีการแข่งขัน เปรียบเทียบ ไม่เครียด ทำให้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น มีทัศนคติเชิงบวก และมีสติปัญญาเหมาะสมตามวัย สอดคล้องกับที่โรงเรียนวิสาขาสรณ (ม.ป.ป., <http://www.oknation.net/blog/print.php?id=823701>, 12 มีนาคม 2557) ได้ระบุถึงประโยชน์ของการสอนแบบมอนเตสซอรีว่าช่วยสร้างแรงจูงใจจากภายในตัวนักเรียนเองในการที่จะทำงานหรือกิจกรรมใดๆ ให้สำเร็จ เพื่อความพึงพอใจ และความสุขของตนเอง ทำให้นักเรียนสามารถปฏิบัติตามกฎระเบียบของ

โรงเรียนและห้องเรียนได้ เพราะระเบียบต่างๆ เหล่านี้ได้กำหนดขอบเขตที่เหมาะสมในการปฏิบัติ
 คนในห้องเรียนและโรงเรียน กฎระเบียบเหล่านี้จะซึมซับเข้าไปภายใน จนนักเรียนสามารถที่จะทำ
 ตามกฎกติกาที่มีอยู่ได้ โดยไม่จำเป็นต้องมีผู้ควบคุม เกิดเป็นวินัยในตนเองขึ้น เช่นเดียวกับที่ Mary
 Conroy และ Kitty Williams Bravo (2006, <http://www.oknation.net/blog/print.php?id=823701>. 12
 มีนาคม 2557) ระบุว่า หลักรัฐธรรมนูญมอนเตสซอรี (Montessori) ช่วยสร้างวินัยในตนเองให้แก่เด็กเรียน
 เพราะเป็นการเรียนรู้ที่ให้เสรีภาพแก่นักเรียนในการเลือกทำกิจกรรมต่างๆ ที่ครูได้จัดเตรียมไว้ให้
 นักเรียนจะต้องเรียนรู้ที่จะรับผิดชอบอุปกรณ์ที่ตนเองเป็นผู้เลือกมา เช่น การเล่นให้ถูกวิธี การเล่น
 ให้ถูกที่ การเล่นในเวลาที่กำหนด และการเก็บรักษาให้ถูกต้อง เป็นต้น เมื่อนักเรียนสนุกในการทำ
 กิจกรรมที่ตนเองเลือกจะมีโอกาสเรียนรู้ และยอมรับกติกาที่กำหนดไว้ได้มากกว่าการถูกบังคับให้
 ทำในสิ่งที่ไม่ชอบ วิธีนี้จึงช่วยปลูกฝังความมีวินัยในตนเองให้แก่เด็กเรียน โดยตัวนักเรียนเองไม่
 รู้สึกว่าถูกควบคุม

องค์ประกอบต่างๆ ที่กล่าวมาข้างต้นเป็นปัจจัยที่ช่วยสนับสนุน ส่งเสริมให้นักเรียน
 มีวินัยในตนเองในระดับที่ดี หลังได้รับการส่งเสริมวินัยในตนเองผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ตาม
 แนวทางมอนเตสซอรี ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของชุดิมา เล็กพงศ์ (2553) ที่ได้ทำการศึกษารวบรวม
 การใช้กระบวนการกลุ่มเพื่อพัฒนาความมีระเบียบวินัยในระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1/2 ผลการศึกษา
 พบว่า หลังการใช้กระบวนการกลุ่มเพื่อพัฒนา ความมีระเบียบวินัยในระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1/2
 นักเรียนมีระเบียบวินัยมากขึ้น โดยเฉพาะได้รับการเสริมแรงจากครู เช่น การให้รางวัล และการ
 ชมเชย เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการศึกษา

1. ในการศึกษาถึงผลการส่งเสริมวินัยในตนเองทั้ง 3 ด้านนั้น มีลักษณะของพฤติกรรม
 บางด้านที่สามารถเป็นได้ทั้งพฤติกรรมด้านการเชื่อฟัง ทำตามคำสั่งและความสามารถในการ
 ช่วยเหลือตนเอง ดังนั้นจึงควรแยกพฤติกรรมบางอย่างที่มีความคล้ายคลึงกันออกจากกันให้ชัดเจน
 เพื่อไม่ให้เกิดความสับสน
2. ในการศึกษาผลการส่งเสริมวินัยในตนเอง ใช้การสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนที่
 ได้มาจากการทำกิจกรรมในโรงเรียนตลอดทั้งวัน ซึ่งพฤติกรรมต่าง ๆ มีการสังเกตที่ยากง่ายต่างกัน
 ความถี่ของการแสดงออกของพฤติกรรมที่คาดหวังไม่เท่ากัน ดังนั้นจึงส่งผลต่อการติดทนนานของ

พฤติกรรมที่คาดหวัง ด้วยเหตุนี้ ในการศึกษาครั้งต่อไปผู้วิจัยควรมีการกำหนดช่วงระยะเวลาสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนไว้อย่างชัดเจน

ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาครั้งต่อไป

1. ในการศึกษาครั้งต่อไป ควรเลือกศึกษาด้านอื่นตามๆแนวทางมอนเตสซอรี อาทิเช่น ด้านกลุ่มวิชาการ ด้านกลุ่มประสาทสัมผัส ด้านกลุ่มประสบการณ์ชีวิต
2. ในการเลือกศึกษาด้านวินัยในตนเองของกลุ่มนักเรียนที่มีอายุแตกต่างกันไป เช่น กลุ่มนักเรียนชั้นอนุบาล 2

